

Un passeig amb els escriptors de Cabrera

Pel nord del poble: de la plaça
de l'Església a Can Canal

Guia de lectura, 2

En memòria de J. López Viñals,
amant de la història i la cultura de Cabrera

DE LA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA A LA COOPERATIVA

Hi ha paisatges que et condueixen directament als escenaris de la infantesa i que t'acompanyen sempre. Un exemple: la plaça de l'Església, que continua intacta al llarg dels anys i projecta una vista immillorable del cor del poble, que ara mateix està obert en canal i mostra el seu ventre ple de vestigis romans.

En aquest itinerari partim de la petita creu de ferro que hi ha clavada en una gran pedra. Per a molts dels que hem tingut la sort de passar la infantesa al municipi, aquest punt era una mena d'espasa del rei Artur que intentàvem treure de la roca. Evidentment, mai ho vam aconseguir, perquè encara hi és, amatent que algú ho intenti novament.

Tot i que la creu s'ha anat canviant amb el pas del temps, es tracta d'un comunidor o pedró amb segles d'història, que servia per a beneir el terme el dia de la Santa Creu (3 de maig), des d'on el sacerdot comunia les tempestats i les pedregades que es veien a venir.

El pedró de Cabrera

«El pedró, que encara existeix a Cabrera, és un lloc enlairat situat prop de l'església, des d'on el sacerdot beneeix el terme municipal encarat successivament als quatre punts cardinals, segons el *Costumari* de J. Amades, i llegeix els evangelis: el de sant Joan a llevant, el de sant Marc a migjorn, el de sant Mateu a ponent i el de sant Lluç vers tramuntana.»

Al bell mig de la pujada de les Monges de Cabrera, a la cruïlla amb el carrer de Pere des Bosch, hi ha un petit espai rocallós del qual sobresurten algunes alzines. Segons converses amb alguns veïns que ho recorden, allà hi havia el nostre pedró. S'hi alçava un altar de pedra amb la creu de ferro al damunt (...). Aquest altar fou traslladat més tard al seu emplaçament actual, davant l'església parroquial.»

Núria López

LÓPEZ, Núria. **Les creus de terme de Cabrera.**

Dins *Cabrera de Mar: segle XX: quaderns per a la memòria.*

Cabrera de Mar: l'Ajuntament; Fundació Salvador Alsina i Arenas, DL 2005, [fascicle 5], p. 7-8

Precisament, en relació amb aquest indret, els més grans recorden encara que el caminet que feia de dreuera cap al cementiri (pujada de les Monges) conduïa al camí d'Agell, passant per la zona anomenada el pedró.

Des del pedrís s'esguarda una vista immillorable del poble. Mirem-lo una estona i girem-nos, perquè tot seguit es pot demanar a la Rectoria poder visitar l'església parroquial de Sant Feliu. L'església (gòtic tardà, s. XVI) és un referent patrimonial del municipi, vinculada a la figura de mossèn **Raimon Canalias**, que ja duu més de 50 anys complementant la tasca rectoral amb la promoció cultural de Cabrera, perquè és bon amant de la història, de l'art i de la música.

Ens apropem a l'església i visitem, doncs, tots els referents artístics i l'orgue, que de tant en tant tenim el plaer de poder sentir. El relleu que guarneix el timpà és obra moderna de Fèlix Albajes, pintor i escultor que va estar molt vinculat a Cabrera.

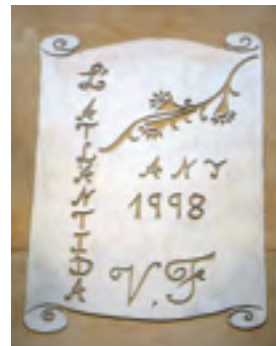
Entre d'altres detalls, paga la pena entrar a veure el retaule renaixentista de la sagristia, que va ser pintat al segle XVI per un deixeble de Pere Serafí, Lo Grec, un pintor de la cort de Felip II. El retaule mostra el martiri de sant Feliu, el patró de Cabrera. Les pintures murals de l'absis són de Lluís Trepat (1965). Del temple anterior, d'origen romànic, en procedeix un retaule gòtic de Bernat Martorell (1420), conservat al Museu Diocesà de Barcelona.

LA PLAÇA DEL POBLE, LA FONT, EL TEATRE, ELS DISCOS I EL CINEMA

Des de l'església caminem cap a la font, tot un clàssic del poble. Del cap de lleó en raja aigua des de fa anys, en concret l'estiu del 1747. Primer de la mina i després de l'escomesa pública, però a dia d'avui se'n pot beure encara i ens evoca quan de petits, suats després de jugar, ens hi refrescàvem, o també les corrues de persones que hi carregaven garrafes de plàstic. Un malmès escut mostra la cabra, un animal que sempre ha estat la icona de la localitat.

Una mica més avall, al costat de l'hostal, hi va haver la històrica societat teatral L'Atlàntida, que va existir entre els anys 1914 i 1939. Era la sala de baix, i hom la recorda perquè abans de la guerra s'hi havia fet teatre, ball i cinema mut. Podem

trobar molta bibliografia que ens explica la forta intensitat escènica que va viure el municipi a inicis del segle XX.

Però a l'altre costat del carrer l'activitat cultural ja havia vist la llum abans, el 1903, amb la societat La Aurora, d'ideologia progressista.

Llavors es va fundar la Cooperativa La Alcancía (1907), puntal del cooperativisme local i que encara avui es manté viva amb una junta i associats, i plegats van fer funcionar la sala de dalt també per a espectacles, com les festes i el teatre, i el cinema a partir del 1929.

Aquesta sala va passar a ser de la societat La Maresma el 1948, per acord entre la Cooperativa i l'Ajuntament. Són molt

recordats els balls de la Festa Major que s'hi van fer fins ben entrat el segle XX.

El programa més antic que conservem d'una obra de teatre a Cabrera data del 8 de desembre de 1906. De fet, a Cabrera, el teatre ha estat i continua essent una de les manifestacions culturals amb més empenta. El Teatre d'Aficionats de Cabrera (TAC) i el grup infantil i juvenil de teatre Grillats en són una bona prova.

«El meu entusiasme, encomanat pel que manifestaven els components del grup, em va portar a escriure l'obra La tia sorda o formes d'entendre l'amor, interpretada per Josep Boher, Roser Carbonell, Sara Ferran, Montse Gallard, Anna M. García, Carles José (que per circumstàncies imprevistes va substituir Bartomeu Buenestado), Albert Valls i Antoni Ventura. La representació va tenir lloc el 31 de juliol de 1987, dins la programació de la Festa Major.

Aquesta va ser l'última posada en escena d'aquest grup d'afeccionats anomenats Aimants de l'Art de Talia. A partir d'aquesta actuació van començar els problemes. El primer i més important fou la manca d'un local apropiat per a fer-hi les activitats teatrals. La sala de la societat La Maresma va ser declarada no hàbil per a la celebració d'actes públics, i això va anar acompanyat de la pràctica dissolució del grup, encara que van continuar assajant algunes obres com Assaig general i Especialitat en homes, que mai no es van presentar en públic per manca d'un lloc adequat per a representar-les.»

J. López Viñals

LÓPEZ VIÑALS, Josep. *El teatre a Cabrera*.

Dins *Cabrera de Mar: segle XX: quaderns per a la memòria*.

Cabrera de Mar: l'Ajuntament; Fundació Salvador Alsina i Arenas, DL 2005, [fascicle 10], p. 11-12.

Pugem les escales i anem a la plaça del poble, un espai emblemàtic on no fa tants anys s'hi havien celebrat els actes de la Festa Major. En una d'aquestes cases viu en **Josep Pons**, gran col·leccionista de discos antics i home de ràdio, que potser no ha escrit, però des de les ones radiofòniques fa molts anys que salva la música d'altres èpoques.

Ara baixem per les altres escales que deixen al costat esquerre l'antiga sala de cinema (i de festes) La Maresma (1949) i trobem de nou la Cooperativa. Sens dubte són dos dels grans referents culturals i socials del municipi.

Del cinema que deixem a les espatlles només queda l'edifici buit i el record d'aquelles tardes de dissabte i diumenge, amb doble sessió: des de les moltes versions de *Dràcula* amb Christopher Lee fins a *El último tango en París*. El cinema va ser una de les nostres grans bases culturals, i el de Cabrera, una inestimable aportació que perdura en tots els que hi vam anar al llarg dels anys i ens hi vam formar, alhora que contribuïa a crear el nostre imaginari col·lectiu. Gràcies per tantes pel·lícules!

I més cultura a prop nostra encara, ja que actualment a dalt del local de la Cooperativa hi ha l'actual Escola de Música de Cabrera.

DEL TORRENT DE SANT FELIU A CAN MODOLELL

Des d'aquesta mateixa placeta, davant nostre, podem veure l'escola parroquial Sant Feliu. Va ser fundada per Mn. Canalias l'any 1961, i avui té més de 600 alumnes. En primer terme i al xamfrà, dins el pati de les monges, s'hi pot veure una glorieta de fusta del s. XIX.

Dalt de tot del turó, l'edifici on va viure i morir el poeta **Josep Garí i Pons** (1923-2008), poeta irònic incisiu que no va defugir en cap moment un cert lirisme sobre la vida, la mort i les persones. Aquest "poeta de carreró", com s'autoanomenava, va poder desenvolupar part de la seva obra també en l'espai web (www.josepgari.com), on encara perviu el seu treball. La seva filla **Rosa-Isabel Garí** ha estat sempre molt vinculada als estudis d'arqueologia de Cabrera de Mar. El seu treball es pot seguir al bloc *Les muralles d'Ilturo* (<http://murallesilturo.blogspot.com/>).

CABRERA DE MAR

*Aquell poblet de pessebre,
rodejat per una vall,
que el sol reflecteix al cristall
i de retop fon la gebra,
l'hi ha sorgit, com una febre,
la idea del creixement,
sense passar per la ment
el que digué un pensador:
"No canviem una flor
per un grapat de ciment."*

*Cabrera és un diamant,
crescut entre el mont i el mar,
que quan l'han volgut tallar
encara l'han fet més gran.
S'han estat equivocant,
perquè un diamant en tallar-lo
assolirem millorar-lo
per més que es torni petit,
i quedí per sempre enriquít
quan vulguem ostentar-lo.*

*No has de voler mai, Cabrera,
que els homes et facin gran,
evita que cap bergant
pugui omplir la calaixera.
N'hi ha que per la borratxera
d'enriquir-se en quatre dies
fan d'un poble escombraries,
construint cases per als rics,
destruint els llocs bonics,
com fan per les rodalies.*

*No vulguis que tallin pins
ni malmetin les alzines,
ni els diners, ni les propines
d'homes covards i mesquins.
Només han de ser els teus fins,
davant d'un món ja molt gris,
que tothom sigui feliç
no tement l'esdevenir
i això ho podràs assolir
conservant el teu encís.*

Març de 1997

Josep Garí i Pons

Tot seguit, agafem el viarany cap amunt (torrent de Sant Feliu), deixant l'escola a la dreta, i ens dirigim cap al jaciment de Can Modolell.

A pocs metres a l'esquerra trobarem una entrada a la plaça de Can Pau Farré, que comunica amb la biblioteca llturo. I una mica més endavant, hi ha l'espai que ara ocupa l'immoble de la perruqueria, antigament "el comú" o safareig públic, que era un punt de trobada important de la gent del poble.

El safareig comú (fragment)

«Al poble –aleshores Cabrera de Mataró– no arribaven pas una dotzena de diaris. Les ràdios es podien comptar amb els dits d'una mà i la centraleta de telèfons era per deu abonats i en sobraven.

Les notícies dels diaris, per importants que fossin, eren poc comentades i per això ningú no tenia massa interès a llegir-los. El que més interessava saber era el que pensava fer la veïna i on anava i amb qui, quina en portaven de cap els paguesos del davant i si en la Sessió d'aquell vespre hi hauria o no patacades.

Un dels llocs on es propagaven més de pressa les noves era al safareig comú, on es reunien les dones del poble per rentar la roba de llurs cases i per encàrrec d'altres. Quedaven tant absortes escoltant el que deia la del davant, que fins la feien malbé a cops de picador. De més de dos-cents metres a la rodalia se sentia el picament i la xerramenta.

Era molt corrent que hi hagués esbatusses; podia ser per no deixar lloc a una dona que a ningú agradava tenir vora seu, per haver-se una ficat en una processó on no tenia ciri, o com aquell que no diu res, dir a una altra que sospitava del seu home, que havia vist una mossa que li agradava saltar, prop de la vinya on el seu home arreglava la barraca. Els crits re-movien mig poble.»

Josep Miquel Modolell i Ros

Pel camí, a trenc de Sant Joan de Munt, ens trobem amb la casa de la **Núria López**. Aquesta escriptora, a més de poetessa (autora del llibre *Estacions de trànsit*) i traductora, es dedica amb intensitat a la salvaguarda de la memòria i impulsa la recuperació de l'obra de poetes locals o d'aspectes memorialístics diversos, a més de col·laborar a la ràdio municipal o a entitats locals com D'Ones de Cabrera de Mar.

Seguim cap amunt i girem a l'esquerra pel carrer de l'eminent filòleg Pompeu Fabra, i després a la dreta, també amunt, pel carrer de Sant Joan. Al primer trencall trobem el jaciment romà de Can Modolell. Ens hi aturem perquè aquest espai ha generat molts assajos en revistes especialitzades d'arqueologia o llibres. És també el primer jaciment visitable del municipi (cada primer diumenge de mes al matí) gràcies a l'impuls de la Fundació Burriac. Pren el nom de l'escriptor i historiador **Josep Miquel Modolell i Ros** (can Lladó, 1921), autor de nombroses obres de memòria, història i patrimoni, com *Pel camí del Mig*, i de la novel·la *Vi amarg*. Modolell ha anat fent un bon treball peça a peça, que salva per a la memòria uns temps, unes persones i uns referents del patrimoni local. És una altra de les veus literàries de Cabrera que cal tenir en compte.

«En Guillem Santromà i Amat descendia d'un d'aquells homes que l'any 1387 es quedaren amb les terres del feudal que hi havia al poble, i se'n quedà amb moltes.

Aquella tarda de primavera de l'any 1812, després d'haver dinat, entrà al despatx com feia molts dies, sol o acompanyat del seu fill Pere, l'hereu. Havien de parlar dels quefers del mas i de la manera com calia resoldre unes sembrades que s'havien endarrerit. Dies enrere caigué una forta pluja que negà i féu malbé algunes feixes.

Passada una estona, durant la qual pare i fill rumiaren capficats quina solució prendre, de sobte i sense avisar en Guillem va canviar de conversa.

–Pere, sé que et veus molt sovint amb l'Elisabet, la filla d'en Jaume Lluell –va afirmar de manera contundent en Guillem– i, atès que aquestes trobades ni a la teva mare ni a mi no ens agraden gens, vull que la deixis de veure. No és la noia que més et convé per casar-t'hi. Trobem bé que et distreguis, però ja fa massa temps que dura, i deixant-la que es faci il·lusions només aconseguiràs fer-li mal.»

Josep Miquel Modolell i Ros

MODOLELL, Josep M. *Vi amarg*. Premià de Mar: Edicions de la Vorera, 1999, p. 15.

Més amunt encara hi ha el centre cultural de Can Bartomeu, del qual trobareu un llibre, *Can Bartomeu, de masia a centre cultural*, obra de Josep Maria Rovira, Albert Calls i Ferran Bayés, que n'explica la història, molt vinculada també al passat patrimonial de Cabrera de Mar.

CAN CANAL, CASA D'ESCRITORS

Baixem cap avall fins arribar a la riera de Cabrera, concretament a la cruïlla del que era l'antic *matadero*, un altre espai de la nostra memòria infantil, ja que els nois de Cabrera hi entràvem d'amagat quan en els seus anys finals era un magatzem de material de l'Ajuntament.

Som a la riera de Cabrera, una de les grans artèries del nostre poble, que puja i baixa com un riu, deixant pas a l'aigua i els cotxes, unint-nos com a via d'asfalt, mostrant a banda i banda el pas del temps impietós i el progrés: el record dels cabrerencs i cabrerencques que hi passaven a peu i dels que hi van anar en carro, i el present dels que la recorren actualment cada dia en cotxe, que són molts.

Al davant, mirant a Burriac, tenim el pont de Cal Coix, o també dit aqüeducte de Sant Domènec. Abans el canaló conduïa l'aigua des de la mina fins a can Canal i fins al poble. Passat el pontet hi ha cal Coix, conegut recentment com can Figueras.

Una mica més amunt, hi ha can Canal, una masia d'origen

medieval que marca l'inici de la carretera que porta cap a la Font Picant. Un petit sant Jordi col·locat al barri d'entrada us donarà la benvinguda. En aquesta casa, una de les de renom, hi viu el periodista i escriptor **Jordi Maluquer**, exdirector del diari *Avui*, reconegut crític musical i autor d'obra narrativa i assagística. Amb el llibre de relats *Pol·len* va guanyar el prestigiós premi Víctor Català l'any 1962.

Julieta

(Fragment d'un dels relats del llibre *Pol·len*)

«La Julieta ja va venir corrents del carrer. Va pujar l'escala d'una revolada. La seva carn viva i elàstica botava a cada grup de tres esglaons. Va deixar la panereta, amb el fil i l'agulla, a la tauleta del rebedor. "Hola, àvia!", va cridar en passar esvalotada pel davant de la cuina. Va sortir a la galeria, on hi havia el safareig, i es va rentar de cap a peus. Feia fred i es va haver de fregar molt fort per entrar en reacció. Es va passar per tot el cos l'aigua de colònia de l'ampolleta de plàstic. Embolicada amb la tovallola se'n va anar a l'habitació de dos llits, que compartia amb l'àvia. Primer es va posar la roba interior neta i després, davant del mirall, es va rentar les dents. Va fregar fort fins que es va fer sang. Aleshores, aguantant el raspall dintre de la boca, es va tirar una bata al damunt i se'n va anar a la cuina a glopejar. Va tornar a l'habitació i va triar unes mitges sense costura. Va dubtar entre el portalligacames i la faixa. Va preferir el portalligacames. Va agafar, al vol, la primera brusa que hi havia penjada a l'armari. Amb alguna dificultat es va enfundar la faldilla-tub. Aixecant-se de puntetes es va situar de perfil al mirall, es va estirar la faldilla i es va esguardar de baix a dalt un parell de cops.»

Jordi Maluquer

MALUQUER i BONET, Jordi. *Pol·len*.
Barcelona: Selecta, 1963, p. 129-130.
Premi Víctor Català 1962

Dos dels seus fills també han reeixit en el camp de les lletres i de la cultura. Es tracta d'en **Joan Maluquer**, autor del llibre de poemes *Blava fulgència* i obres sobre masies catalanes, entre d'altres textos d'assaig i articles. També és editor i gerent de la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada de Conflent, des de fa anys. L'**Anna Maluquer** és rapsode, poetessa i promotora de rutes literàries que ajuden a descobrir els grans autors catalans.

CONSOL...

*Si perds,
és que hi tenies a perdre.
Alegra't
d'allò que fins ara tenies
i estima
el que encara tens i pots perdre.*

A BENEDETTI

*No et salvis
—em dius.
No et salvis!*

*No t'esmaluquis
—m'hauries de dir.
No t'esmaluquis!*

*L'he vista, la por.
Ara, fa un moment,
i en un moment l'he vista
en molts altres moments.
I és que és vertiginós
somriure enmig d'un ball.
No saps si serà mal pas,
però tu somriu, fes-me cas,
com la flor de l'ametller:
no tem les rosades de febrer.*

Anna Maluquer

MALUQUER i FERRER, Anna. *La patètica poemàtica*.
Nola [Itàlia]: Il Laboratorio, [2009?], p. 11-12.

De baixada, al costat de la font, podem contemplar també el conjunt de cases que s'anomena Els Limoners, perquè durant molts anys van ser un hort que duia de parcer l'avi Xart, el qual, per cert, també va ser mereixedor d'un poema de **Jaume Llinés**, publicat precisament en un programa de Festa Major. En aquesta zona també es vincula obra de l'escriptor Albert Calls i Xart, ja que hi va passar la infantesa i la joventut.

L'hort de l'avi Xart

*Entre les branques d'un llimoner
un rossinyol canta amb fal·lera.
On és l'avi jardiner
que cuidava aquesta terra?*

*L'avi Quim se'n cuidava,
l'acariciava amb tot l'amor,
la fangava, la capgirava,
per treure'n la millor flor.*

*Ell baixava cada dia
pel caminet, dins del clot,
tot caminant ja sabia
on clavarà el fangot.*

*Treballava amb harmonia,
abans vivia, ara és mort.
El jardí és en plena agonia,
quina serà la seva sort?*

*En el cim del llimoner
el rossinyol ara plora,
no veurà més l'avi matiner
en puntejar l'aurora.*

Jaume Llinés i Pujol

LLINÉS i PUJOL, Jaume. *El Petó de cada dia: antologia poètica*.
Cabrera de Mar: l'Ajuntament, 2006, p. 40.

Per acabar, i ja anar tornant, prendrem el carrer de Sant Vicenç en direcció al centre del poble. Aquest era un dels antics camins cap a la Font Picant. Passem a la vora de can Cortés, on va viure Ramon Fontseca, que va ser regidor de Cultura diversos mandats i impulsor dels **Escrits a Cabrera**, entre d'altres iniciatives. Actualment la publicació de textos locals continua viva a l'entorn 2.0 amb el bloc que porta el mateix nom (<http://escritsacabrera.blogspot.com/>).

Punt d'arribada del recorregut, el mateix del qual hem sortit: la plaça de l'Església. Des d'allà, a més, és recomanable estar-se una altra estona esguardant el paisatge panoràmic, que ja s'ha contemplat a l'inici, i gaudir d'un moment immillorable.

Albert Calls i Xart
Periodista i escriptor
David Farell i Garrigós
Arqueòleg i historiador

Cabrera de Mar, 2011

Bibliografia

De la plaça de l'Església a la Cooperativa

CANALIAS, Raimon. **Raimon Canalias Esmadía-Puigoriol: records de la meva infantesa i primera joventut**. [s.l.]: Caixa Laietana [etc.], 2009. 73 p. **Signatura: 92(Can) Can

Fèlix Albajes [catàleg de l'exposició]. Cabrera de Mar: l'Ajuntament, 2003. [12] p. **Signatura: 78 Fel

GUARDIOLA, Marta; LÓPEZ, Núria. **Mossèn Raimon Canalias: una vida entregada a l'església i a Cabrera de Mar**. Cabrera de Mar: Col·legi Parroquial Sant Feliu, 2006. 103 p. **Signatura: 92(Can) Gua

LLINÉS i PUJOL, Jaume. **Apunts teatrals**. Cabrera de Mar: l'Ajuntament, Regidoria de Cultura, 2000. 24 p. (Quaderns de Cabrera; 3) **Signatura: 792 Lli

LÓPEZ VIÑALS, Josep. El teatre a Cabrera. Dins **Cabrera de Mar: segle XX: quaderns per a la memòria**. Cabrera de Mar: l'Ajuntament; Fundació Salvador Alsina i Arenas, DL 2005, [fascicle 10]. **Signatura: 9(46.71Cab) Cab

La música a Cabrera de Mar. 2a època. [Cabrera de Mar]: Fundació Burriac, 1999. 27 p. (El Col·leccionable de la Fundació Burriac; 12) **Signatura: 78 Mus

La parròquia de Sant Feliu de Cabrera: 425 anys d'una església actual. [Cabrera de Mar]: Fundació Burriac, 1995. 11 p. (El Col·leccionable de la Fundació Burriac; 6) **Signatura: 262 Par

La societat cooperativa La Guardiola: 1907-2007, cent anys d'història de Cabrera. 2a època. [Cabrera de Mar]: Fundació Burriac, 2008. [31] p. (Col·lecció El Col·leccionable de la Fundació Burriac; 14) **Signatura: 334 Soc

UBACH PELLICER, Patrícia. El Pas del cinema per Cabrera. Dins **Cabrera de Mar: segle XX: quaderns per a la memòria**. Cabrera de Mar: l'Ajuntament; Fundació Salvador Alsina i Arenas, DL 2005, [fascicle 10]. **Signatura: 9(46.71Cab) Cab

Del Torrent de Sant Feliu a Can Modolell

BAYÉS, Ferran; ROVIRA, Josep M.; CALLS, Albert. **Can Bartomeu: de masia a centre cultural**. Cabrera de Mar: l'Ajuntament, 2003. 75 p. **Signatura: 9(46.71Cab) Bay

BONAMUSA I ROURE, Joan... [et al.]. El clos arqueològic de Can Modolell. Dins **Cabrera de Mar: segle XX: quaderns per a la memòria**. Cabrera de Mar: l'Ajuntament; Fundació Salvador Alsina i Arenas, DL 2005, [fascicle 9]. **Signatura: 9(46.71Cab) Cab

BONAMUSA I ROURE, Joan...[et al.]. **Estudis sobre el jaciment arqueològic de Can Modolell**. Cabrera de Mar: Josep M. Modolell i Ros, 2008. 80 p. **Signatura: 902.6 Bon

BONAMUSA I ROURE, Joan...[et al.]. **El Jaciment romano-medieval de Can Modolell: dos mil anys d'història: deu anys d'excavacions: Cabrera de Mar. El Maresme: 1974-1984**. [Mataró]: Museu Comarcal del Maresme, DL 1985. 64 p. **Signatura: 902.6 Jac

BONAMUSA I ROURE, Joan; CLARIANA I ROIG, Joan-Francesc; GARÍ I LLEIXÀ, Rosa-Isabel. **Guia del clos arqueològic de Can Modolell**. Cabrera de Mar: Modolell i Ros, 2006. 52 p. **Signatura: 902.6 Bon

CLARIANA I ROIG, Joan-Francesc ...[et al.]. **Una Pàgina de les Colacions de Joan Cassià i materials arqueològics del jaciment de Can Modolell (Cabrera de Mar)**. Cabrera de Mar: Josep M. Modolell i Ros, 2010. 87 p. **Signatura: 902.6 Pag

COLL MONTEAGUDO, Ramon; MODOLELL, Josep M. **Llegendes, tradicions i fets de la Serralada de Marina: apunts sobre etnografia del Maresme**. Vilassar de Mar: Oikos-Tau, 1999. 318 p. **Signatura: 398.2(46.71MR) Col

GARÍ I LLEIXA, Rosa Isabel. **Les muralles d'Ilturo** [en línia]. [Consulta: 22 febrer 2011]. Disponible a: <<http://murallesilturo.blogspot.com/>>.

GARÍ I LLEIXA, Rosa Isabel. Sant Feliu de Cabrera. Dins **Catalunya Romànica**. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1992, vol. 20, p. 450.

GARÍ I PONS, Josep. **Cabrera Stalingrad: selecció de poemes**. Cabrera de Mar: l'Ajuntament, 2006. 84 p. **Signatura: P 833 Gar

GARÍ I PONS, Josep. **Josep Garí i Pons, poeta de carreró** [en línia]. Cabrera de Mar: l'autor, 2000. [Consulta: 22 febrer 2011]. Disponible a: <<http://personales.ya.com/garisoler/josep/index.html>>.

GARÍ I PONS, Josep. **Poemes de cada dia**. Cabrera de Mar: l'Ajuntament, Regidoria de Cultura, 1998. 28 p. (Escrits a Cabrera ; 17) **Signatura: R 833.0 Esc

GARÍ I PONS, Josep. **Poemes viscuts**. Cabrera de Mar: l'Ajuntament, Regidoria de Cultura, 1995. 28 p. **Signatura: P 833 Gar

LÓPEZ, Núria. Les creus de terme de Cabrera. Dins **Cabrera de Mar: segle XX: quaderns per a la memòria**. Cabrera de Mar: l'Ajuntament; Fundació Salvador Alsina i Arenas, DL 2005, [fascicle 5]. **Signatura: 9(46.71Cab) Cab

LÓPEZ, Núria. **Perquè no ens falli la memòria: paissatges (sic) i gent de Cabrera de Mar del 1900 al 2006**. Cabrera de Mar: l'Ajuntament, Regidoria de Cultura, 2007. 119 p. **Signatura: 91(46.71Cab) Lop

MODOLELL, Josep M. **30 anys d'excavacions arqueològiques a Can Modolell: del déu Mitra a Sant Joan**. Cabrera de Mar: Josep M. Modolell i Ros, 2004. 156 p. **Signatura: 902.6 30 a

MODOLELL, Josep M. **Cabrera de Mar: castell de Sant Vicenç o de Burriac: síntesi històrica**. Argentona: L'Aixernador, 1993. 315 p. **Signatura: 728.8 Mod

MODOLELL, Josep M. **D'(Ilturo) a Iluro, de Cabrera de Mar a Mataró: dades sobre el naixement i desplaçament d'una ciutat romana**. Cabrera de Mar: Josep M. Modolell, 2009. 159 p. **Signatura: 728.8 Mod

MODOLELL, Josep M. **Pel camí del mig: de Cabrera a Mataró**. Vilassar de Mar: Oikos-Tau, 1989. 224 p. **Signatura: 92(Mod) Mod

MODOLELL, Josep M. **Pel camí del mig (II): Cabrera, Argentona i Mataró (1936-1939)**. Argentona: L'Aixernador, 1995. 186 p. **Signatura: 92(Mod) Mod

MODOLELL, Josep M. **Vi amarg**. Premià de Mar: Edicions de la Vorera, 1999. 205 p. **Signatura: N Mod

Can Canal

Escrits a Cabrera. Cabrera de Mar: l'Ajuntament, Regidoria de Cultura, 1993-1999. **Signatura: R 833.0 Esc

Escrits a Cabrera: bloc que recupera a la xarxa la publicació literària Escrits a Cabrera [en línia]. Cabrera de Mar: Albert Calls, 2010. [Consulta: 22 febrer 2011]. Disponible a: <<http://escritsacabrera.blogspot.com>>.

MALUQUER i BONET, Jordi. **Pol-Ien.** Barcelona: Selecta, 1963. 180 p. **Signatura: N Mal

MALUQUER i BONET, Jordi. **Tina, a interludis.** Barcelona: Selecta-Catalònia, 1956. 208 p. **Signatura: N Mal

MALUQUER i BONET, Jordi...[et al.]. **Deu menús per a un concert: la cuina de la música.** [Lloc]: Galerada, 2008. 160 p. **Signatura: 641 Roc

MALUQUER i BONET, Jordi; GUZMÁN ANTICH, Josep Lluís. **Francesc Taverna-Bech.** [Barcelona]: DOP, 2003. 175 p. **Signatura: 78(Tav) Mal

MALUQUER i FERRER, Anna. **La patètica poemàtica.** Nola [Itàlia]: Il Laboratorio, [2009?]. 57 p. **Signatura: P833 Mal

MALUQUER i FERRER, Joan. **Blava fulgència.** [Lloc]: Tres i Quatre, 1988. 44 p. **Signatura: P833 Mal

edita:

Ajuntament de Cabrera de Mar, Regidoria de Cultura
Biblioteca Ilturo

assessorament lingüístic:
CNL Maresme-Mataró

disseny gràfic:
Jordi Cuyàs

impremta:
Gràfiques Solà

d.l.: B-15847-2011

© dels autors

Sant Joan, 8
08349 CABRERA DE MAR
tel.: 937 542 949
fax: 937 542 950
a/e: b.cabreram.i@diba.cat

Ajuntament de
Cabrera de Mar

Diputació
Barcelona